

6 ΠΡΟΣΩΠΑ ΖΗΤΟΥΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΣΤΟ ROYAL EXCHANGE THEATER

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑΣ | ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΟΡΟΠΟΥΛΗ ΕΛΕΝΗ, ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2013

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

6 θεατρικά πρόσωπα , αποκυήματα συγγραφέα που ποτέ δεν ολοκλήρωσε του έργου του, εισβάλλουν ξαφνικά σε θέατρο όπου διεξάγεται η πρόβα θιάσου και ζητούν από το θιασάρχη να καταγράψει εκείνος την ιστορία τους ώστε να πάρουν ζωή πάνω στο θεατρικό σανίδι.

ΠΑΤΕΡΑΣ: ΤΥΨΕΙΣ

Ο χαρακτήρας που θέτει σε κίνηση την ροή του δράματος , ο «φιλόσοφος» του έργου.

ΚΟΡΗ: ΕΚΔΙΚΗΣΗ

Τολμηρή, αυθάδης, όμορφη, φιλάρεσκη

ΜΗΤΕΡΑ: ΝΤΡΟΠΗ,ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ

Πρόσωπο κέρινο , αγωνία , η αντιπροσωπευτικότερη φιγούρα της θλίψης.

ΓΙΟΣ: ΑΚΑΜΨΙΑ ,ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΤΗΤΑ

Αποστασιοποιημένος αλλά ταυτόχρονα δεμένος άρρηκτα με τους υπόλοιπους χαρακτήρες(πράξη 3^η).

ΑΓΟΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΙΤΣΙ:ΒΟΥΒΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Προσκολλημένα στη μητέρα εντείνουν τη θλίψη της , τελευταία πράξη του δράματος.

ΤΑ 6 ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΕ 6 ΛΕΞΕΙΣ

ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΜΕΤΑΒΛΗΤΟΤΗΤΑ,
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ, ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ,ΧΡΟΝΟΣ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ | ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ

“Life is full of strange absurdities, which, strangely enough, do not even need to appear plausible, since they are true.”

Luigi Pirandello, *Six Characters in Search of an Author*

“Whatever is a reality today, whatever you touch and believe in and that seems real for you today, is going to be, like the reality of yesterday, an tomorrow.”

Luigi Pirandello

“All the confusion of my life... has been a reflection of myself! Myself as I am, not as I'd like to be.”

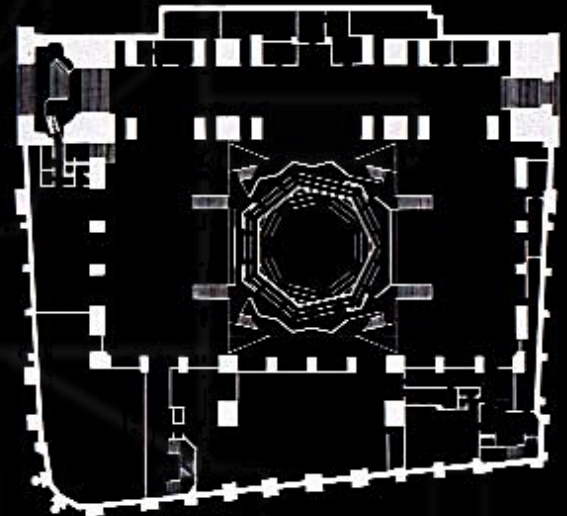
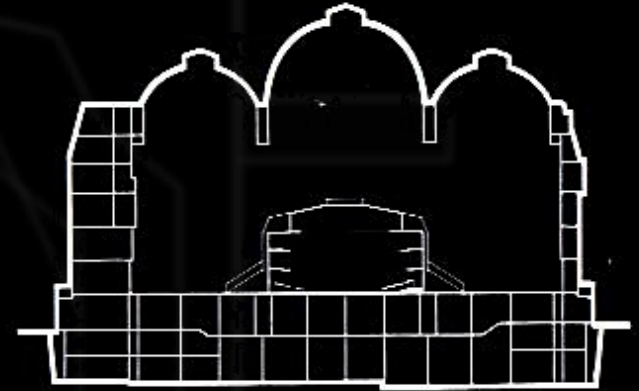
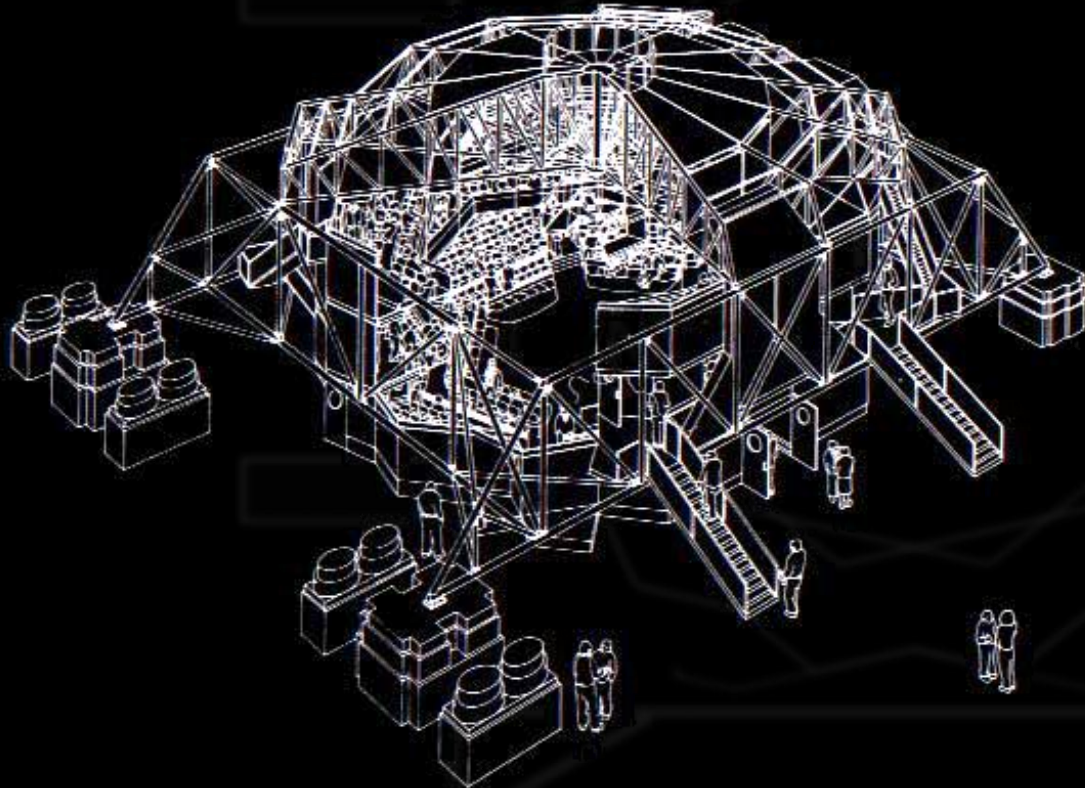
Guido, 8 1/2

ΕΠΙΛΟΓΗ ΘΕΑΤΡΟΥ

ROYAL EXCHANGE THEATER, MANCHESTER

Επιλέξαμε αυτό το θέατρο λόγω της κυκλικής σκηνής του .Ο κύκλος,σχήμα απόλυτα συμμετρικό,αντιπροσωπεύει την συσχέτιση που και το ίδιο το έργο προσπαθεί να αποδώσει μεταξύ πραγματικότητας και ψευδαίσθησης.

Ένας ακόμα παράγοντας για την επιλογή του Royal Exchange υπήρξε ο χώρος του foyer,τόσο στενά δεμένος με τη σκηνή ,ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη σκηνογραφία του ίδιου του έργου.

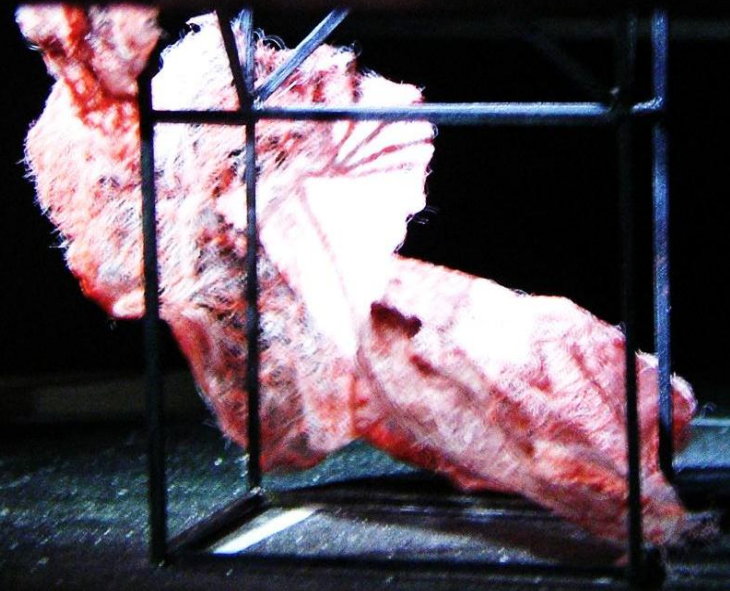

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ
Η ΣΚΑΛΩΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ

Η ΣΚΟΥΡΟΧΡΩΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΣΚΑΛΩΣΙΑ είναι στοιχείο σταθερό, σαν βγαλμένο από τη δομή του ίδιου του θεάτρου και γίνεται η απτή αναφορά στην πραγματικότητα των ηθοποιών

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ
ΤΟ ΠΑΝΙ ΚΑΙ Η ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ

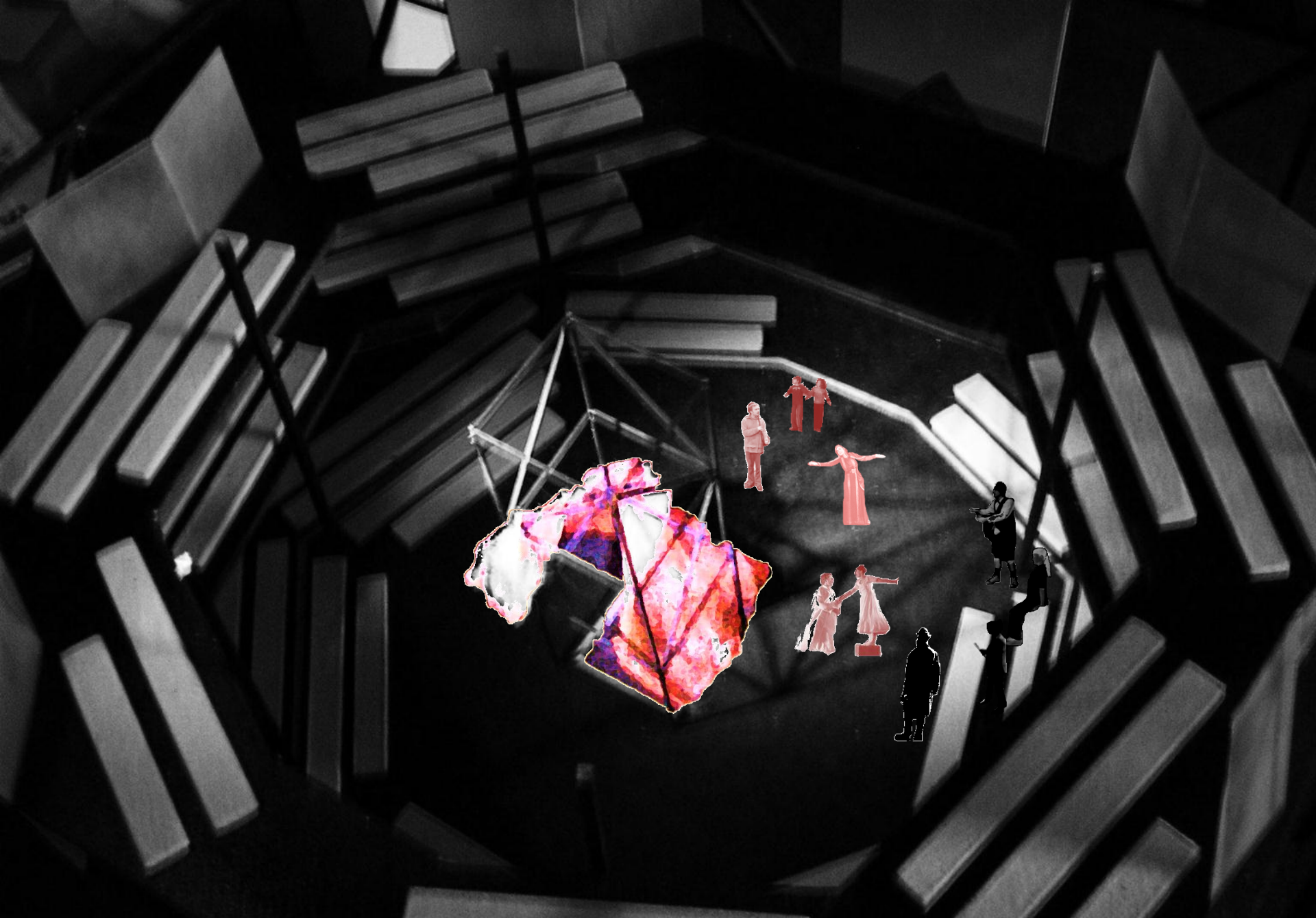
Μια ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΟΡΦΗ που έρχεται να τυλιχτεί γύρω από τη
σκαλωσιά και να υπαινιχτεί τη ρευστότητα μεταξύ ψευδαισθήσης
και πραγματικότητας.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ
ΟΙ ΣΚΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ

If time is not real, then the dividing line between this world and eternity, between suffering and bliss, between good and evil, is also an **illusion**.
Herman Hesse

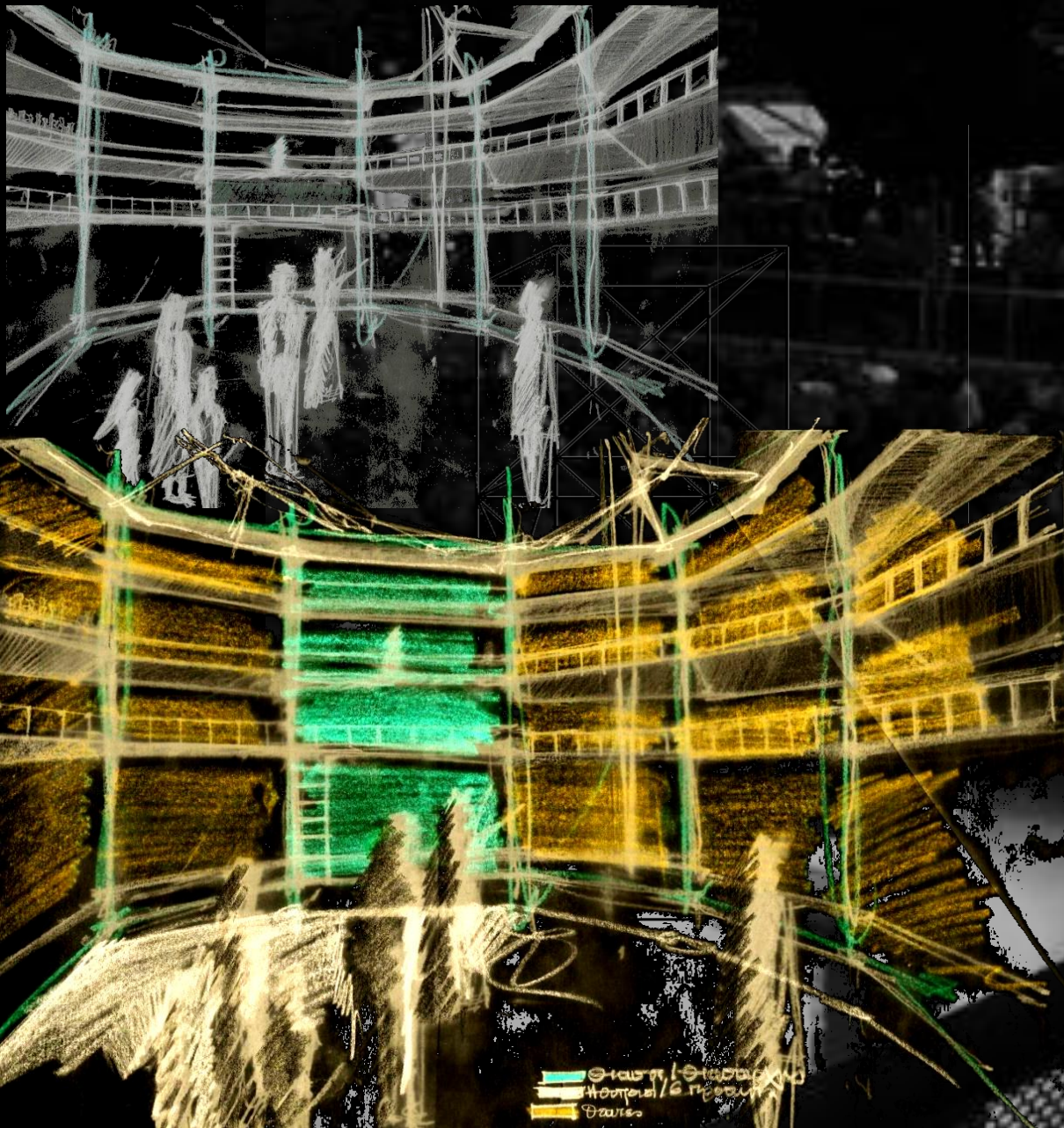

Η σκαλωσιά γίνεται ένα ΡΟΛΟΙ : ανάλογα με τις πράξεις του έργου
ρίχνρι σκιες που καθορίζουν τις θέσεις των 6 προσώπων. Οι
ηθοποιοί αντίθετα κινούνται ελεύθερα αντιδιαμετρικά των
προσώπων.

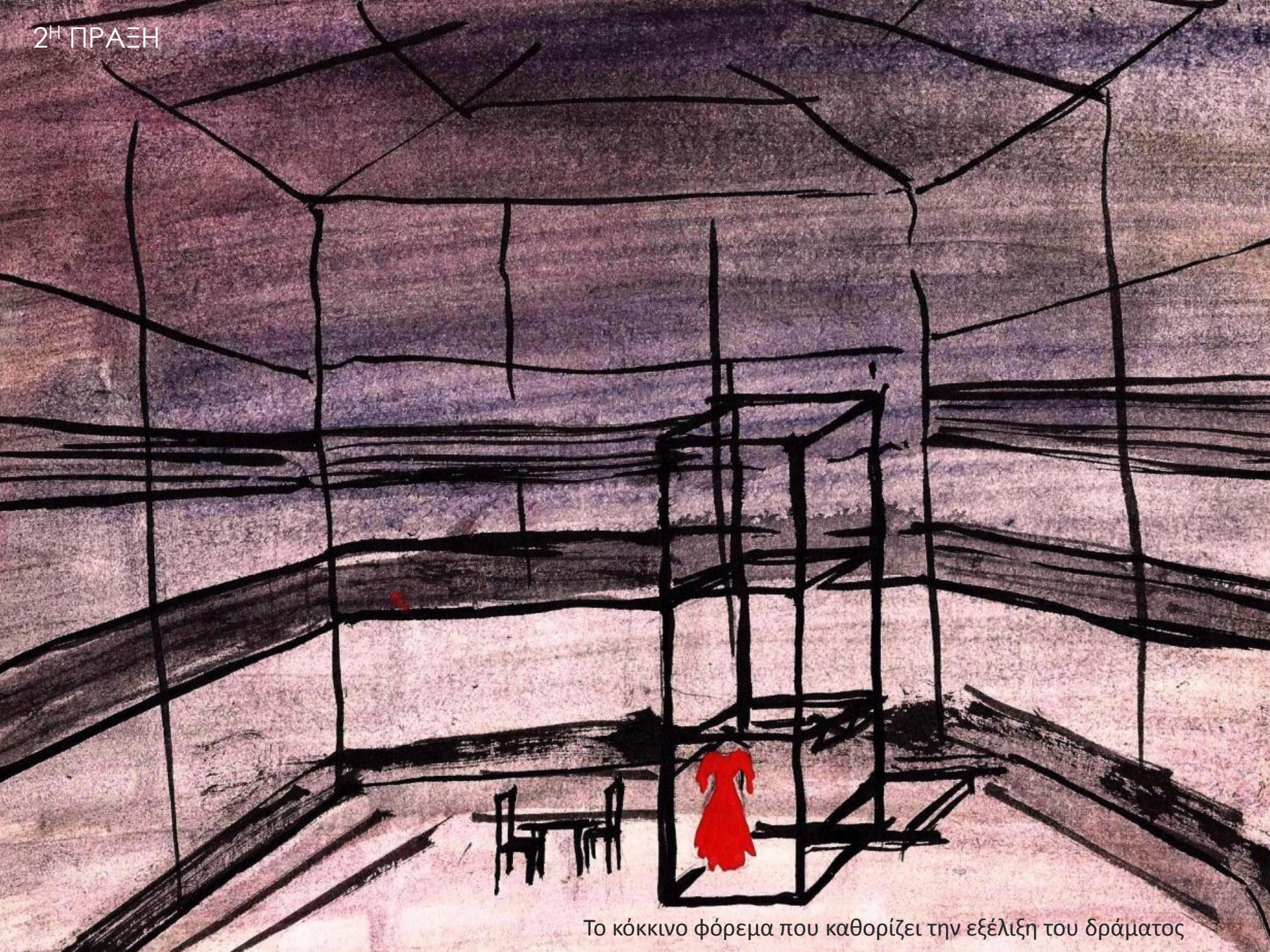
Τα φανταστικό και το πραγματικό εκφράζονται με διαφορετικούς χρωματικούς τόνους: Το ρόδινο για τα προσώπα και το πανί ενώ το σκούρου για τους ηθοποιούς και τη σκαλωσιά.

1^η ΠΡΑΞΗ

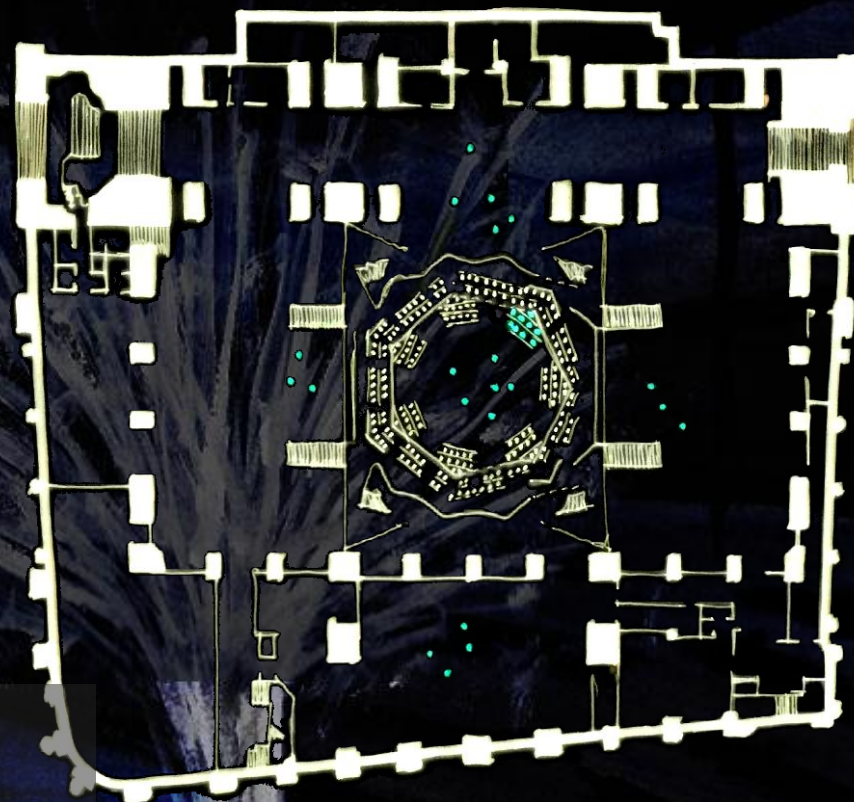
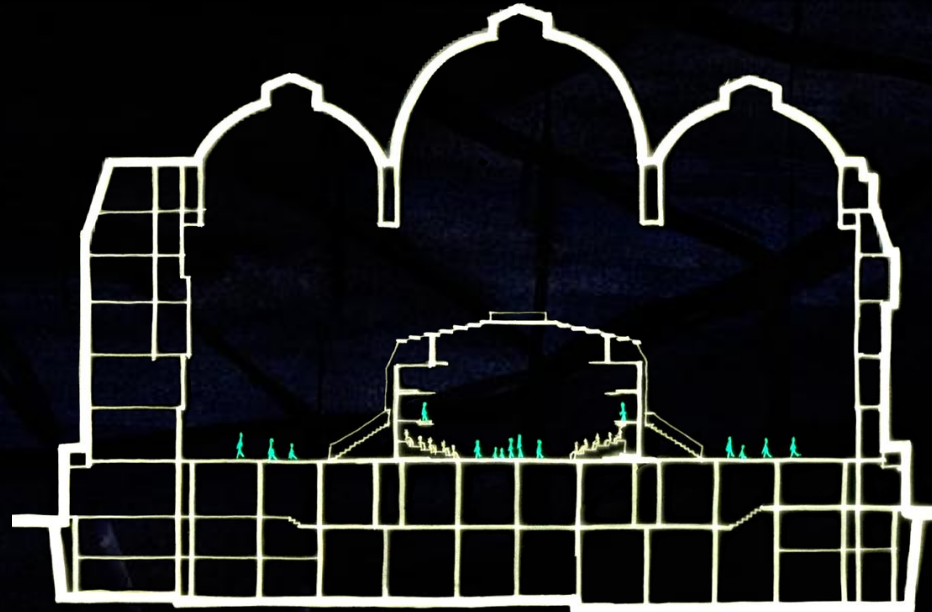

Με την είσοδο των προσώπων οι ηθοποιοί αποσύρονται στις κερκίδες

σκηνοθέτης

Το κόκκινο φόρεμα που καθορίζει την εξέλιξη του δράματος

Τα πρόσωπα βγαίνουν στο foyer του θεάτρου και φωνάζουν διαλόγους του έργου οι οποίοι στο τέλος γίνονται ένα δυνατό βουητό

